

misk bet, der gjorde, at man ikke var i stand til at løfte opgaven med tilstrækkelig kvalitet.

Derfor er det også glædeligt for os, at det er lykkedes Kommunernes Landsforening sammen med ministeriet at lave en overgangsordning, som tager toppen af de problemer, der ellers kunne være. Vi kan sige, der sker en økonomisk udjævning kommunerne imellem, der bl.a. gør, at man ikke får det, man kalder det skæve Danmark, ikke får en underfinansiering.

Det er en 2-årig aftale, og man kan sige, at der kan ske meget efter 2 år. Derfor har det også været helt centralt for Venstre, at vi i en aftale med regeringen har fået lavet en formulering, som rækker ind over de 2 år, og som betyder, at de her balancer på det her område også skal føres med over i en kommende udligningsreform. Vi er meget optaget af, at det bliver fulgt til dørs. Det er måske sådan mere den økonomiske side af denne her sag.

Men jeg vil også gerne sige, at når man har fulgt sagens gang og set, hvordan Grundtaksudvalget har arbejdet med den socialpolitiske side af den her sag, så ligger der jo rent faktisk noget, som næsten er lidt fantastisk i forhold til normal procedure, når man sætter noget nyt i gang, nemlig hele spørgsmålet om opfølgning af udviklingen på området.

Jeg vil nævne, at der med hensyn til overvågning og de regionale udviklingsråd er tale om et organ, som kan sikre kvaliteten og sikre overblikket i forhold til den socialpolitiske indsats.

Jeg synes også, det er værd at understrege, at forslaget om visitationsmodel, forslaget om handleplaner, forslaget om kvalitetsstandarder på voksenområdet, den uvildige konsulentfunktion på handicapområdet, alt sammen er med til at sikre, at der også sker et kvalitetsløft på området.

Jeg er opmærksom på, at bl.a. Socialpædagogernes Landsforbund, som jo arbejder tæt med de her områder, har en del bekymringer. Jeg synes, der er gjort meget for at imødekomme de bekymringer, der er givet udtryk for. Det er også helt klart, at vi i Venstre vil følge det her område meget tæt.

Vi ønsker også, at der, hvis det viser sig, at de her ting ikke lever op til de forventninger, vi har, er mulighed for at lave justeringer på området, men grundlæggende endnu en gang: Princippet om en grundtaksmodel er Venstres ønske, og derfor støtter vi lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg forstår til fulde hr. Erik Larsens bekymring, men jeg kunne så også forstå, at Venstre har indgået en aftale med regeringen om muligheden for, at problemerne skulle løses i den kommende udligningsreform. Ligger der så også i aftalen, hvad der skal ske, hvis det er sådan, at der ikke kommer en udligningsreform, som på samme måde som overgangsordningen håndterer problemerne, eller vil vi kunne se, at kommunerne efter udligningsreformen så alligevel står med et meget, meget stort problem?

Er der indgået yderligere aftale om det, andet end det, man kan se i lovforslaget?

(Kort bemærkning).

Erik Larsen (V):

Jeg kan sige, at det, der står i lovforslaget, er det, der er indgået en aftale om, og i den forbindelse vil jeg da også gerne sige, at det fra regeringens side har været helt klart, at man ønskede en udligningsreform. Og jeg kan sige, at jeg er sikker på, at en kommende borgerlig regering også vil prioritere en udligningsreform lige så højt som den nuværende regering.

Derfor mener jeg, at vi med de formuleringer, der ligger, har sikret den økonomiske balance i forhold til enkeltkommuner, der er nødvendig for, at man kan løfte opgaven, også i de økonomisk svagt stillede kommuner, og det er vores hensigt.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Da den konservative ordfører, fru Pia Christmas-Møller, ikke kan være til stede, er det faldet i min lod at fremføre de konservative synspunkter vedrørende L 162.

Det er jo et lovforslag, der er kommet til verden efter en heldigvis helt usædvanlig vanskelig fødsel, men det må da også erkendes, at det har været nødvendigt at overveje en lang række komplicerede problemstillinger i forberedelsesfasen.

Ideen om at indføre en grundtaksmodel til afløsning af den delte finansiering er bl.a. blevet drøftet i Opgavekommissionen, der afgav sin betænkning i december 1998. Bortset fra repræsentanterne for SF og Enhedslisten og et enkelt medlem herudover var der tilslutning til ideen.

Filosofien bag grundtaksmodellen er jo, at kommunen som udgangspunkt skal betale for den iværksatte foranstaltning, men højest op til